

**Libretto - Şah Abbas və Xurşid Banu
4 şəkilli, 4 pərdəli opera (1912)
Üzeyir Hacıbəyov**

Mənbə: Üzeyir Hacıbəyovun ırsinə həsr olunmuş HAJIBEYOV.com saytı.

© 2002 Azerbaijan International

Mətnin yigilması: Aynurə Hüseynova

Vebmaster: Arzu Ağayeva

İştirak edirlər

Şah Abbas—35 yaşında

Vəzir—50 yaşında

Birinci əyan

İkinci əyan

Üçüncü əyan

Dördüncü əyan

Beşinci əyan

Nökər

Odunçu

Odunçunun birinci oğlu

Odunçunun ikinci oğlu

Xurşid—odunçunun qızı, 20 yaşında

Məstavər—aşbaz

Dostəli—şiraz əhli

Divanə

Birinci məhbus

İkinci məhbus

Üçüncü məhbus

Dördüncü məhbus

Beşinci məhbus

Birinci keçəçi

İkinci keçəçi

Üçüncü keçəçi

10 nəfər şiraz əhli
Qoşun və başqaları

Birinci Pərdə

Meşədə vaqe olur. Müqəddimə çalındıqdan sonra pərdə qalxır. Odunçu öz iki oğlu ilə odun yiğirlər.

Odunçu (rast üstə):

Məsəl vardır deyərlər ki,
Çəkən zəhmət, yeyər balı;
Çəkib zəhmət, nə bal gördüm,
Nə oldum eyşdən hali.

Musiqi

Bu nə gündür, nə dirlikdir
Ki, heç bir istirahət yox;
Pulum yoxdur, malım yoxdur,
Evim bomboş, içi xali.

Musiqi

Birinci oğlu:

Nə bədbəxtin biriymişsən,
Bizi həm eylədin bədbəxt;
Nə busət basmış hər yanı,
Məişətimiz keçir çox səxt;

Musiqi

İkinci oğlu:

Bizi insan bilən yoxdur,
Deyən yoxdur ki, kimsən sən;
Nə zillətdir, nə möhnətdir,
Buna bais, bəli, sənsən!

Musiqi

İkisi bir yerdə:

Neçün oldun odunçu sən?

Odunçu: Kim? Mən?

Oğlanları: Bəli sən!

Odunçu: Babam kimmiş?

Oğlanları: Odunçuymuş!

Odunçu: Atam kimmiş?

Oğlanları: Odunçuymuş!

Odunçu: Özüm kiməm?

Oğlanları: Odunçusan

Odunçu və oğlanları (bir yerdə): Biz, siz!

Odunçu: Siz də odunçu oğlu odunçudunuz!

Musiqi. Təsnif

Üçü bir yerdə:

Gündə odun yığmaq oldu bizə sənət,
Özgə çəkir ləzzət, qaldı bizə möhnət.
Gərçi əzab çoxdur, evdə çörək yoxdur;
Evdə çörək yoxdur, amma əzab çoxdur.

Musiqinin üsuluna (taktına) müvafiq odun yarırlar və balta endikcə onlar hey edirlər—hey! altı kərədir, sonra yenə oxuyurlar.

Gündə odun yığmaq oldu bizə sənət (və ilaxır)
Ay, hay... odunçuluq oldu bizə sənət!

Baltaları yerə qoyub, hərəsi bir yerə yixilib yatırlar. Musiqi çalır. Pərdə dalından Xurşid oxuyur.

Xurşid (bayatı üstə):

Yaz gəldi, gül açıldı,
Çəmən çölə saçıldı;
Könlümdəki yaram da
Qızıl gül tək açıldı

Musiqi. Xurşid səhnəyə gelir.

Xurşid:

Bülbül oxur nəvasın,
Nəğməsinin nəvasın;
Kimdən sorum, ay allah!
Mən dərdimin dəvasın.

Musiqi çalır. Xurşid oynayır. Bəədə odunçu və oğlanları oynayırlar.

Odunçu (şur üstə):

Xurşid, nə xürrəmsən, guya ki qəmin yoxdur.

Birinci oğlu:

Xurşid nə bilsin ki qəm-qüssə nədir?

İkinci oğlu:

Toxdur. Ac olsa bilərdi ki, dərd və qəmimiz çoxdur.

Xurşid (simayı-şəms üstə):

Qəm nədir, qüssə nədir, bil ki, xəbərdaram mən,
Nəyə lazımdır olaq dərd-qəmin həmmali;
Halbuki xalıqi-sübhan yaradıbdırsa qəmi,
Onu rəf etməyə də həqq yaradıb bir hali;
İstiqamətdir adı o halın.

Odunçu və oğlanları (təsnif üstə):

Pəh, pəh, pəh!..

Günüz axşama qədər işləyirik heyvan tək, (2 dəfə)

Hər səhər hey, hər səhər hey, hər səhər hey!..

Çüçü-çüçü, tokkuşçu, çüçü-çüçü, tokkuşçu!

Çü, çüçü, çüçü, tokkuşçu!

Belədir dirliyimiz, belədir dirliyimiz!

Musiqi**Xurşid (şur üstə):**

Eşitməyibsinizmi ki, bir nəfər odunçu Hatəmi-Taiyə nə dedi?

Təsnif

Hər ke nan əz əməli-xiş xorəd,

Musiqi

Hər ke nan əz əməli-xiş xorəd,

Minnət əz Hatəmi-Tai nə bərəd!

Musiqi

Minnət əz Hatami-Tai bərəd!

Hamısı bir yerdə:

Hər ke nan əz əməli-xiş xorəd, (2 dəfə)

Minnət əz Hatəmi-Tai nə bərəd! (2 dəfə)

Musiqi

Şeypur səsi gelir; bunlar qorxu ilə qulaq asırlar.

Birinci oğlan (qışqırır):

Durun qaçaq, yəqin padşah ova çıxıbdır!

Xurşid:

Qorxmayın, dayanın görək!

Yenə şeypur.

Oğlanlar: Vallah durun qaçaq, bizi öldürərlər!

Xurşid: Heç qorxmayın və dayanın!

Marş səsi gəlir, qoşun əhli cərgə ilə girib düzülür. Şah Abbas daxil olur. Bu əsnada qoşun və sair əyan oxuyurlar:

Marş

Hamı:

Çox ömr etsin bu şahımız,
Dadına yetsin allahımız.
Qalib gələsən sən düşmənə,
Olmasın ası bir kimsənə.
Ey padşah, sən çox yaşa, (2 dəfə)
Sən cün ədalət padşahısan,
Bizlərə, ey şah, eylə mərhəmət!

Musiqi

Şah Abbas:

Əskərlərim, çox razıyam, (vəzirə)
Məndən cəmi qoşun əhlinə razılıq et.
Hər bir nəfər bilsin bunu:
Padşahı onlara eylər mərhəmət;
Ta heç kəs heş bir kəsi
İncitmesin, ta zülm olmasın.
Zalimlərə zülm eləyərəm,
Qoy cümlə bilsin əmrimi.

Hamı:

Yaşasın padşah! (səkkiz dəfə)

Musiqi. Qoşun çadır qurmağa məşğul olur.

Şah Abbas: (Xurşidə baxır. Rast üstə.)
O qız kimdir?

Vəzir:

Odunçudur.

Şah:

Ağıllıdır, yəqin o qız, özü də çox gözəl qızdır.
Nə dersən, bax: hərəmxanə eylər bunu qəbul, ya yox?

Vəzir:

Əgər iradəyi-şahanə iztiza etsə,
Kimin sözü ola bilər.

Şah (təsnif üstə):

Yəqin o şəxs atasıdır,
Çağır onu gəlsin!

Musiqi. Vəzir odunçuya tərəf gedir.

Vəzir (rast):

Ey şəxs, səni padşah
Çağırır, irəli gel!

Musiqi. Odunçu gəlir; odunçunun oğlanları qorxularından bərk titrəyirlər.

Birinci oğlan (ağlamsınaraq):

Dedim sizə durun qaçaq!

Musiqi.

Şah (odunçuya): Sən kimsən və nəçisən?

Odunçu: Padşah sağ olsun, sənin nökərin odunçudur!

Şah: O qız sənin nəyindir?

Odunçu: Kənizin mənim evladımdır.

Şah (təsnif): Sənin qızın, razisanmı, mənə hərəm olsun?

Musiqi

Tez söylə!

Odunçu (rast):

Padşah, əgər öldürtməliyəmsə öldürt!

Şah:

Eşit, gör nə deyirəm? Sənin qızını almaq istəyirəm, nə deyirsən, razisanmı?

Odunçu: Buyur boynumu vursunlar, günahım varsa sən yaxşı bilirsən.

Şah: Nə axmaq kişidir.

Vəzir: A kişi, padşahın iradəsi budur ki, sənin qızımı alsın, razisanmı? Söylə!

Odunçu: Əşhədi-la-ilahi-illəllah və əşhəd....

Şah: Burax bu divanəni, oğlanlarını buraya çağır!

Musiqi. Vəzir gedir.

Vəzir: Gəliniz padşahın hüzuruna!

Öğlanlar ikisi də (ağlaşış qışqırıqlar): Axı bizim günahımız nədir; bizi öldürürsünüz?! Padşah, bizi başına çevir, öldürmə! Padşah, qurban olaq, bizi öldürmə!

Şah (qeyz ilə):

Qoy dursun! Çağır gəlsin qızı!

Qızı çağırır. **Musiqi**

Şah (qızı):

İradəm var səni almaq,
Hərəmlər içrə yer tutmaq,
Sənə layiq görülsə gər,
Ona razı olarsanmı?

Xurşid (kamali-cürət ilə): Yox!..

Şah (boyük qeyz ilə): Cəllad!..

Cəllad gəlib qılıncı siyirib hazır durur. Odunçu və oğlanları bir-birindən tutub, bərk titrəyirlər. Hamı sakitdir. Xurşid kamali-curət ilə padşaha baxır, musiqi çalır.

Vəzir (padşaha xıtabən, bayatı-şiraz):

Sən şücaətdə və qüvvətdə ki, məşhuri-cahansan,
Həm ədalətdə də, söz yox buna, mərufi-zamansan!
Nə ki, vardır həmə larzandı qabağında sənin,
Cürət etməz ola bir kimsə müxalif əmrin.
Lakin ey şah, azalmaz zərrə qədər şanın gə
Dinləsən sən bu qocalmış vəzirin nitqin əgər!

Şah: Söylə görək!

Vəzir:

Bu qızın cürət ilə yox deməyi heyrətimə oldu səbəb;
Bir soraq ki, səbəbi-yox deməyə nəydi əcəb!

Şah: Bil görək!

Vəzir:

Söylə, doxtər, necə cürət edibən yox dedin!
Padşahın bu sualını belə rədd etdin!
Şübhəsizdir ki, səbəb var sənin cürətinə;
Söylə sən ol səbəbi, qıyma, qızım, gəl özünə!

Musiqi**Xurşid (təsnif):**

Cürətimin sırrını mən söyləyim, bil, ey vəzir! (2 dəfə)
Ta ki, olsun, ta ki, olsun qoy əyan dil, ey vəzir! (2 dəfə)
Heç bilirmi bir peşə padşahın, ey vəzir! (2 dəfə)
Gər peşəsi olmasa, bil, getmərəm mən heş kəsə. (2 dəfə)

Musiqi

Bil ki, insanın əgər ki, heç bir peşəsi olmasa, (2 dəfə)
Dar dünyada yaşamaq olur müşkül, ey vəzir! (2 dəfə)
Heç bilirmi bir peşə padşahın, ey vəzir! (2 dəfə)
Gər peşəsi olmasa, bil, getmərəm mən heş kəsə. (2 dəfə)

Hamı (qızdan başqa):

Padşaha heç yararmı olsun onun peşəsi,
Bunca dövlət tam onundur, həm doludur xəznəsi!

Xurşid:

Xah gədadır, xan, bəydir, padşahdır hamısı,
Olmalıdırlar hərəsi bir peşənin sahibi!

Musiqi. Padşah fikrə gedir.

Şah (rast üstə): Bu söz mənə xoş gəldi. Nə dersən, vəzir, yararmı ki, mən də bir peşə sahibi olam?

Vəzir: Padşah sağ olsun! Əgər sən bir sənət və peşə bilsən, sənin şanın daha da uca olar!

Şah: Ey ağıllı qız, gəl yanımı. (Gəlir, əlini onun çıyninə qoyur. Odunu və oğlanları sevindiklərindən ağlayırlar.) Vəzir, mənimçin hansı peşəni məsləhət görürsən?

Vəzir: Padşah sağ olsun! Keçəcilik sənəti çox yarar sənətdir.

Şah: Əmr olunsun bir keçəçi ustası gəlib, məni bu sənətə öyrətsin; (qız) indi sən mənə gələrsənmi?

Xurşid: Bəli!

Vəzir: Padşahım, təzə sənətin mübarək olsun!

Hamı: Mübarək olsun, mübarək olsun!

Musiqi

Şah (təsnif):

Yəqin mənim bu peşəmdən camaata nəf var!

Hamı: Yəqin elədir!

Şah:

Keçəçilik edərəm mən, keçəçi şah ollam (2 dəfə)

Hamı:

Artar sənin qədrin

Baqı qalar əsərin!

Şah:

Keçəçilik edərəm mən, keçəçi şah ollam (2 dəfə)

Hamı:

Yaşa, yaşa, yaşa, şahım, ədalətin vardır. (2 dəfə)

Odunuñ qız sözü ilə sən olmuşan keçəçi. (2 dəfə)

Xurşid:

Ey... allah eylər, allah eylər,

Biləsən sən, biləsən sən

Səmərin bu peşənin.

Hamı:

Çox yaşa şahımız!

Qalmasın yerdə ahımız!

Şah:

Keçəçilik edərəm mən, keçəçi şah ollam (2 dəfə)

Hamı:

Keçəçilik peşəsindən camaata nəf var!

Şah və qız: Var! (Zəngülə)

Hamı: Var!

Pərdə

İkinci pərdə

Padşahın otaqlarından birində vaqe olur. Müqəddimə çalındıqdan sonra pərdə qalxır. Şah Abbas və üç nəfər keçəçi keçə qayırmaqla məşğuldurlar. Keçənin biri hazır olub bir miz üstünə sərilib, camaat tərəfindən görünür. O biri də fərş üzərində sərilib, ora-burası düzəldilməkdədir.

Şah Abbas (keçədən əl çəkib):

(Çahargah təsnifi)

Vaxt olar bir gün bu sənət

Edər mənə xidmət, edər mənə xidmət!

Ey xudavənda, sən eylə bir gün

Bu peşə mənə bir mədəd versin!

Musiqi

Çəkməyən zəhmət bilməz, ah!

Bu dünyada ləzzət.

Ey xudavənda, sən eylə bir gün

Bu peşə mənə bir mədəd versin!

Şah (çahargah):

Xurşid ilə əhd edib, sərf eylədim bir müddəti

Eylədim kəfni-məharət öyrənib bu sənəti;

Mən hələ bir mənfəət görməmsə heç bu peşəmdən,

Könlümün şad olduğun hiss eylərəm mən dəmbədəm.

Musiqi

Vaxt olar bir gün bu sənət göstərər öz xidmətin,

Onda mən artıraram Xurşidimin izzətin,

Artırıb cahu-cəlalın, izzətin mən ol zaman

Xurşidi arvadlar içrə eylərəm şahi-zənan!

Musiqi. Müxalif guşəsi.

Qoy odunçunun qızı (yada salın ol halını)

Sayınsında ağlının tutsun məqami alını.

(Enir çahargaha)

Ağa ilə şöhrət tapar zillətdə qalmış bir gəda,

Nikbəxtdir ol kişi kim, əqli vermişdir xuda.

Şah bu sözləri oxuyarkən keçəcilər əllerindəki keçəni yumuralı'yıb hazır edirlər. Sonra şah bu sözləri qurtaran tək zeyldəki təsnifi oxuya-oxuya keçə təpirlər, ayaqlarını (takt ilə) vururlar.

Hamı bir yerdə(təsnif):

Vaxt olar bir gün bu sənət

Edər şaha xidmət, edər şaha xidmət!

Ey xudavənda, sən eylə bir gün
Bu peşə şaha bir mədəd versin!
Çəkməyən zəhmət bilməz, ah!
Bu dünyada ləzzət, bu dünyada ləzzət!
Ey xudavənda, sən eylə bir gün
Bu peşə şaha bir mədəd versin!

Musiqi. Keçəcılər şaha baş əyib gedirlər.

Şah (rəhab):

Maldan, mülkdən qəni bir padşah
Keçəcilik sənətin etmiş özünə bir pənah!
Gör bunu ey, kibr ilə əshab sənətə baxan,
Bilginən kim, sənəti ezl bilən eylər günah.

Musiqi

Peşədir, hər bir kəsin dərd-qəmin az eylər,
Sevdiyi peşəylə insan hər zaman naz eylər;
Peşə ilə hər nefər öz işlərini saz eylər,
Peşəsi olmazsa insanın olar ömrü təbah.

Musiqi. Xurşid daxil olur.

Şah (təsnif):

Xurşid, əhdimə yetdim,
Keçəcilik mən etdim!
Bil kim, sənə söz verdim,
Durdum sözümün üstə. (2 dəfə)

Musiqi

Bir bax, budur keçələr,
Zəhmət çəkib gecələr,
Bu sənəti öyrəndim;
Durdum sözümün üstə. (2 dəfə)

Musiqi. Xurşid keçələrə tamaşa edir.

Xursid (bayatı-kürd):

Ey şahi-dövran,
Sən mənim tək naçızın nitqin əcəb təqdir edib
Keçəcilik sənətin öyrənməyi tədbir edib,
Xəlq ara timsal olub, sənətə etdin ibtidə;
Bunun nəticəsidir ki:
Məmləkətdə şöqv edibdir sənətə xan və gəda!

Şah:

Dövlətə etmiş olubsan sən boyük hər xidməti,
Cəhd edib dövlətə təşviq eləyərəm mən bu sənəti.
Şükr allah, mən düçər oldum sənə, ey Xurşidim!

Çünkü bu zamanda:
Tapmaq olmaz arvadı həm aql olsa həm surəti!

Xurşid:

Bir söz idi mən dedim, sən də ona etdin əməl,
Bəlkə biz bir gün görərik gər aman versə əcəl,
Kim bu sənət göstərər bundan göyük bir xidməti,
Həm onunla sənətin artar bütünlük izzəti.

Şah:

İndi sən söylə mənə, ey Xurşidim, doğru danış,
Ol zaman kim, meşədə mən sənlə oldum tanış,
Mən səni görçək məhəbbət atəşi qəlbimdə oldu şöləvər,
Ol zamandan get-gedə eşq atəşi tosi edər;
Söylə indi bir mənə, sən de sevirsənmi məni?
Sevmeyirsənsə bu gün azad etdirərəm səni!

Musiqi. Xurşid başını aşağı salıb dayanır, şah ona baxır, bəədə Xurşid birdən:

Xurşid (qatar)

Ey şahi-dövran, səni mən ol zamandan sevmişəm,
Sevgimin üzrə bu gün dərgahinə mən gəlmışəm.
Ya dirilt, ya ki məni öldür, özün bil, ey şahım!
Mən ki, öz qəlbimdəki hissi məhəbbət bilmışəm.

Şah:

Sevmişəm, billah, səni, bil, ey gözüm!
Sən mənə yar olğınən, budur sözüm!
Şah sözü olmaz yalan, ey Xurşidim!
Xurşidim sən həm məhim, həm yulduzum!

Xurşid:

Talemin ulduzu şolə saçılıb hər bir yana,
Yetmişəm axırda can tək sevdiyim mən bir cana.
Ol qədər eşqin həvası məst edibdir kim, məni,
Ləzzət ilə eyləyirəm mən canımı qurban ona.

Şah:

Gəl yanına, Xurşidim, eylə hekayət eşqdən,
Burda yoxdur heç kəs, bir sən isən, bir də ki, mən!
Bil qənimət fürsəti, gəl et mənə izhari -eşq;
Yanına gəl, Xurşidim, gəl, gəl, gəl, ey nazik bədən!

Musiqi. Xurşid və şah qolboyun olub otururlar.

İkisi bir yerdə:

Və nə xoşdur yar ilə söhbətü saz eləmək,(2 dəfə)

Söyləyib eşqin sözün, işvə ilə naz eyləmək.

Musiqi. Bir qədər qolboyun oturub qalırlar; bəədə musiqiyə görə şah tez yerindən durub qapıya tərəf gedir: bu əsnada vəzir daxil olur.

Vəzir (çahargah): Ey sahi-dövran, Şiraz şəhərindən bir neçə nəfər nökərlərinizdən sizə şikayətləri var. İzn versəniz içəri daxil olarlar.

Şah: Buyur daxil olsunlar. (Xurşidə) Xurşid sən burda qal.

Şiraz əlliəri daxil olub, təzim edirlər.

Şah: Vəzir, rəiyyətimin şikayəti nədir?

Vəzir: Padşah sağ olsun! Əhvalatı mənə nəql edibdirlər, izn versəniz, nəql edərəm.

Şah: Söylə!

Vəzir: Əlhəq, bunların söylədikləri qəribə bir əhvalatdır. Şiraz şəhərində, budur, beş aydır tamamdır ki, bir əcibə hadisə üz verməkdədir; şəhər əhlindən iki yüzdən artıq nəfəri səhər evlərindən çıxıb, daha geri qayitmayıbdır. Məlum deyildir ki, onlara nə olubdur, əlli-ayaqlı itibdirlər.

Şah: Hamısı birdən?

Vəzir: Xeyr, padşah, bir gün biri, sabah beşi, biri gün üçü, qərəz, bu nəhv ilə. Sahirlər, münəccimlər dəxi bu barədə heç bir söz deyə bilməyirlər; odur ki, indi şəhər əqli vahimə içində düşübdür, bilmək olmuyur ki, bu nə sirrdir.

Şirazlılar (təsnif):

Ey padşah, səndən əlac,
Səndən əlacı olsa, bu təhlükə
Bəlkə rəf ola, bəlkə dəf ola!
Yoxsa başqa yoxdur heç bir əlacı,
Bu sırrı bil, rəhm eylə sən,
Rəhm eylə, ey şah, bu zülmü aç,
Bu zülm əgər rəf olmasa,
Sən bil, yəqin kim, şuriş düşər!
Xəlq ağlaşır, şivən qopur, (2 dəfə)
Arvad-uşaq qatışır bir-birinə. (2 dəfə)

Musiqi. Padşah firkə gedir.

Ey padşah, səndən əlac,
Səndən əlacı olsa, bu təhlükə
Bəlkə rəf ola, bəlkə dəf ola!

Yoxsa başqa yoxdur heç bir əlacı!

Şah (cəhargah): Siz gedin, mən əncam çəkərəm! Qoy camaat sakit olsun. (Onlar gedirlər. Vəzir qalır) Vəzir, bu çox qəribə işdir, yəqin burada bir hiylə vardır. Mən daha dayana bilmərəm, əmr et mənim dərviş libasımı gətirsinlər, mən gedirəm!

Vəzir: Padşah sağ olsun! Olmazmı ki, sizin əvəzinizə mən gedim, bu işi yerində təhqiq edim.

Şah: Yox, yox! Özüm getməliyəm, sən əmrimi yerinə yetir.

Vəzir: Borcumdur (deyib çıxır).

Musiqi. Padşah fikirdə.

Xurşid (şüştər):

Canıma saldı vahiməni böylə səfər,
Qorxuram, bundan yetə haşa bu cana bir xətər.
Ey şahim, nolar ki, həm mən də gedim sənlə belə,
Ta ki, canın hifzin çün öz canım edim sıpər.

Şah:

Qorxma, Xurşidim mənim, bunca səfər çox görmüşəm,
Qorxmayıb düşmən qabağında hələ tək durmuşam.
Allah eylər ki, bu işi təhqiq edib tez qaydaram,
İstərəm kim, qalmasın bu zülmdən heç bir əsər!

Musiqi. Vəzir və qulam əlində libas daxil olurlar.

Şah (geyinə, geyinə, cəhargah-tihur ilə):

Mən heç vəqt razı olmaram ki,

Musiqi

Mənim məmləkətimdə zülm olsun.

Musiqi

Vay olsun zalimlərin halına
Ki, mənim rəiyətimi incidirlər;

Musiqi

Kökündən, kökündən qaziyacağam zülmü.

Musiqi

Vəzir, dövlət ümuri yenə sənə qalır; hər bir əmri layiqincə yerinə yetirərsən və bir də bu Xurşid mənim gəlinimdir, ona hörmət olunsun və mən gəlincə mənim imarətimdə ona xüsusi yer verilsin. İndi mən gedirəm; hələ kim, xudahafız! (tələsik gedir).

Pərdə

Üçüncü Pərdə

Birinci şəkil

Şiraz şəhərinin böyük bir bazarında vəqe olur. Səhnənin sol tərəfində aşpaz Məstavərin dükanı görünür. Məstavər dükanın qabağına yiğilmiş olan adamlara xörək satır; o biri tərəfdə cürbəcür dükanlar vardır; bir tərəfdə qaraçılardan oynayırlar. Müqəddəmədən sonra pərdə qalxır. Qaraçı qızı oynayır. Böyük qaraçı oxuya-oxuya qaval vurur. Sair qaraçılardan yerində oxuyurlar.

Musiqi

Qaraçı: (qaval vura-vura):

Gəl yanına, gözüm, mən sənə qurban!

O birilər:

Gəl, yarım, mən ölləm, gəl, canım, mən ölləm!

Qaraçı:

Gir qoynuma, özüm mən sənə qurban!

O birilər:

Gəl, yarım!.. (və ilaxır)

Qaraçı:

Eşitmışəm sənin özgə yarın var!

O birilər:

Ay balam, mən ölləm, ay yarım, mən ölləm!

Qaraçı:

Sənin həmi gülün, həmi xarın var!

O birilər:

Ay balam, mən ölləm!.. (və ilaxır).

Musiqi. Adamlar buraya yiğilirlər.

Qaraçı:

Bir ala göz, uzun boylu (2 dəfə)

Dərdimə dərman eyləməz!

Nazlı balam, bircə nolu,

Bizim çəməndə gəlib gəz! (2 dəfə)

Eşqin oduna yanaram, (2 dəfə)

Dərdimə dərman eyləməz!
Gah sönərəm, gah yanaram,
Mən yazığam, rəhm elə bəs. (2 dəfə)

Musiqi

Qaraçı qavalı açıb, pul yiğir; bu əsnada Şah Abbas dərviş libasında olaraq buraya daxil olur. Şəhər əhlindən Dostəlinin qaraçılara acığı tutur.

Dostəli (şur üstə): Bu nə şadlıqdır yas gündündə? Şəhərin tam yarısı matəmə batıb, amma siz burada şadlıq edirsiniz. Hələ bizdən pul da isteyirsiniz; doğrudan da ki, qaraçınızı.

Musiqi. Qaraçılardan çıxıb gedirlər.

Şah Abbas (Dostəliyə):

Söylə görüm nədir bu yas və matəmə səbəb nədir:
Nə olub, məyər nə bədbəxtlik üz veribdir?

Bir dəstə adam bunların başına yiğilir.

Dostəli: Ağa dərviş, görünür ki, sən buraya təzə varid olubsan. Tamam neçə aydır ki, şəhərimizin adamları itib yox olur. Bilmək olmur onları kim oğurlayıır.

Dəstə: Doğrudur.

Dostəli: Bir çox külfət sahibsiz, atalar oğulsuz, bacılar qardaşsız qalıb, ah nəva edirlər!

Dəstə: Doğrudur.

Dostəli: Bu sirdən hek kəs əyan ola bilmir; hərgah cadugərcəsinə bu sirri faş et.

Dəstə: Faş et, ağa dərviş, faş et!

Musiqi. Divanə gəlir, o da qulaq asır.

Şah: Bir də mənə söyləyin görüm, bu kimin dükanıdır və nə dükandır ki, hər kəs ora yüyür?

Dostəli: Yaziq dərviş, görünür ki, sən Məstavərin ləziz təamindən yeməmisən.

Dəstə: Yaziq!

Dostəli: Məstavər bir aşpazdır ki, onun kimi ləziz təam bişirən heç Şah Abbasın sarayında da yoxdur.

Dəstə: Yoxdur!

Dostəli: Onun məharəti qabagında heç aşpaz davam edə bilməyib, cümləsi dükanlarını bağladılar. Hərgah ləziz təamdan mərhum olmaq istəmirsənsə sən tez ol get, ondan xörək al ye. Tez get, yoxsa dükanını bağlar, axşamdır.

Dəstə: Tez ol, ağa dərviş, tez get!

Musiqi. Hamı dükanlarını bağlayıb, bura yiğilir.

Divanə: Ha, ha, ha! Tez get ağa dərviş, tez get! (Şur) Heç bilirsinizmi ki, Məstavər sizə nə yedirdir, ey mənə divanə deyib özləri məndən divanə olanlar?

Dəstə: Bu nə deyir?

Divanə: Mən onu deyirəm ki, Məstavərin sizə yedirdiyi nədir, bilirsinizmi?

Dəstə: Ləzzətli təamdir!

Divanə: Ha-ha-ha! Ləzzətli təam!.. Tez get, ağa dərviş, tez get. Ey divanələr, Məstavər sizə insan eti yedirdir, insan!..

Dəstə: Xamuş, bu nə axmaq sözdür!

Dostəli: Doğrudan da ki, divanəsən!

Divanə: Bəli, divanəyəm, amma, sizdən ağıllı divanəyəm! Məstavər agamları oğurlayıb başını kəsir və ətini sizə yedirdir... Tez get, ağa dərviş, tez get!..

Dəstə (əl çala-çala): Ay dəli, şəpəli, ay dəli şəpəli, çıx bala-bala get!

Musiqi. Divanə gedir, bir neçə saniyədən sonra dəstə dəxi dağılıb, səhnədə bir Şah Abbas və bir də Məstavər öz dükanında qalır.

Şah: Dəlidən doğru xəbər... Bu divanənin sözü o ağıllıların sözündən daha əhəmiyyətlidir. Doğrudan da bu aşpazın ləzzətli xörəkləri məni şübhəyə salır. G edim bir onun yanına...Nə cəllad surətli adamdır!

Musiqi. Məstavərə yaxınlaşır.

Şah:

Şöhrəti tutmuş bu şəhəri namın,
Tərif eylər hər kəs sənin təamİN;
Mən binəva dəxi çox arzuməndəm ki, sənin
Ləziz təamindən dadmış olam.

Musiqi

Məstavər (göz altı ilə şaha baxır):
Doğrudur, ağa dərviş, doğrudur.
Bəs gərək səni qonaq edim mən! (kənara)
Cəngimə duşmüsən,
Çox əcəb gəlmisən!
(Ona)
Doğrudur, ağa dərviş, doğrudur!
Bəs gərək səni qonaq edim mən!
Keç bəri. Gəl bəri, bir az bəri, bir az daha
İrəli... Ha-ha-ha!

Bu halda şah durduğu yerdə yerin içində gedir, ha gücənir ki, yuxarı çıxsın olmur.
Axırda bir quyuya düşən kimi yox olur. Oh!... Ha-ha-ha! (mühib bir qəhqəhə)

Pərdə

İkinci Şəkil

Bir zirzəmidə vəqe olur. Qaranlıqdır. Zirzəmidə Şah Abbasdan başqa beş nəfər
məhbus dəxi vardır. Müqəddimədən sonra pərdə qalxır.

Məhbuslar (şaha; təsnif):
Bədbəxt dərviş, sən nə günahın sahibisən?
Məstavərin hiləsinə oldun nişanə!
Gəl aqlaşaq bəs, ağa dərviş, əhvalımıza,
Oldu bizə, ax, a yaziq, düşmən zəmanə!

Şah (şüstər):
Söyləyin bir dəm mənə bu hilədən məqsəd nədir?
Çəkdiyimiz zəhmətə, dərdə, qəmə illət nədir?
Zindəyilk, ölməmişik ki, qəbrə salmışlar bizi,
Söyləyin, Məstavərə, aya, görək neylər sizi?

Məhbuslar (təsnif):
Bir-bir kəsəcək, ağa dərviş, bizi Məstavər.
Dünyada yoxdur, əcaba, bu“ca sitəmger.
Üurban əti tək ətimizi doğram edəcək,
Ləzizi təamlar bişirib, xəlqə verəcək!

Şah (şüstər):
Aqlamaqla, ey rəfiqan, olmayır dərdə dava,
Qoymayaq Məstavəri versin bize bunca cəfa,
Cəm olaq, həmlə edək, həbs eyləyək by zalimi,
Ta gərək ədli-ədalətlə ona olsun cəza!

Məhbuslar (təsnif):

Bu fikirdən gəl daşın, ey bixanə dərviş!
Nə qədər biz cəhd eylədik baş tutmadı iş!
On bir nəfərdik, ağa dərviş, etdik həmlə biz,
Olduq axırda, a yazıq, məglub cümləmiz!

Şah (təsnif):

Nədir əlacı bu işin, bəs söyləyin siz (2 dəfə)
Göz görə-görə olalım qurban xəbisə?!
Ölmək gözəldir yaşamaq əgər bu isə.

Musiqi. İşıq görünür.

Məhbuslar (qorxu ilə):

Odur, gəlir!

Musiqi. Daha işıq

Odur, gəlir, odur, gəlir, odur, gəlir!

Musiqi. Qorxularından bir-birinə qışılırlar.

Məstavər: (daxil olur, əlində siyirmə xəncər və bilo): A!... Xoş gördük, xoş gördük, qoyunlar, quzularım. Mən geldim ki, ikinizi tutub kəsim xörək bişirim. (Musiqi) Xörək bişirim, yüyürün mənə sarı. (Onlar yüyürülər.) Çəkilin dalı-dalı. (Onlar çəkilirlər.) Yüyürün mənə sarı, çəkilin dalı-dalı. Öyrənibsiniz qoçaqlarım, hay-hay.

Musiqi. Xəncərini itiləyir. Bunlar əllərilə üzlərini örtüb ağlayırlar. Şah Abbas mat və mütəhəyyir tamaşa edir.

Məstavər: A!.. Mən çobanam, mən çoban, mən çoban, siz qoyun ! Mən çoban, siz qoyun; gəlin bəri qoyunlarım, Bir-bir düzülün; ən əvvəl sən, sən, sən, sən. Sonra da sən-sən-sən, ondan dan sən-sən-sən! Sonra da sən-sən-sən-sən! Axırda ağa dərviş! Tez olun! Gün geçdi, tez olun, gün keçdi, tez olun, çox gecdir gu gün!

Məhbuslar (yalvarıclar): Rəhm et, rəhm et, bizi öldürnə. (3 dəfə)

Məstavər: A!.. Düzülün bir-bir, tez olun bir-bir, düzülün bir-bir, tez! Tez-tez-tez-tez! Mən geldim ki, ikinizi tutub kəsəm, xörək bişirəm. (Musiqi) Yüyürün mənə sarı (onlar yüyürülər) Çəkilin dalı-dalı (onlar çəkilirlər). Öyrənibsiniz, öyrənibsiniz, qoçaqlarım, hay-hay!.. (Xəncərini itiləyir)

Şah (öz başına; bayati-şiraz): Taxtın tarac ola, ey şah, by zülmə bir çarən yox, gözün önündə olan zülmə şahidsən və zülm qurbanısan.

Məstavər: Tez düzülün!

Şah: Mən ölümdən qorxmuram, qorxum mənim bu züldür. İntiqam almaq bu züldən gərək, zülmü tamam rəf eyləmək!

Məstavər: Tez düzülün!

Şah: Nə edim, nə çare qılım, nədir dərmanı bu dərdin? Xəyal pəjmürdə, ağl tutqun, başımda huş pərişandır.

Məstavər: Tez düzülün!

Şah: Bari-ilahi, bu zehnimə bir fikir sal, eylə mədəd! Qoymayın bu zalimi töksün əbəs qanı yerə!

Məstavər: Tez düzül!

Şah (qışqırır): Tapdım, tapdım, keçəcilik... Ey şəxs, (rast üstə) bir ləhzə dayan, sənə bir kəlmə sözüm vardır.

Musiqi. Məstavər qurbanını əlindən buraxıb.

Məstavər: Söylə!

Şah: Bu şəksi qırıb, əbəs qan tökməkdə sənin muradın dövlət qazanmaq deyilmi?

Musiqi

Məstavər: Əlbəttə, pulsuz!

Şah: Öyle isə, sən bize bir ay möhlət ver, bir yol ilə sənə xeyli pul qazandıraram.

Məstavər: Nə sayaq?

Şah: Mən dərviş çox gözəl keçə qayıra bilirəm. Mənim keçələrimin qiyməti çox bahadır, sən bir iş eylə!

Məstavər: Nə iş?

Şah: Sən bazardan mənə yun al və keçəçi aləti al. Mən bir keçə qayıraram, bunlar da mənə kömək etsinlər.

Məstavər: Sonra?

Şah: Sonra sən o keçəni apar Şah Abbasın imarətinə və ver şahım vəzirinə, o sənə keçə əvəzinə o qədər pul verər ki, bizim hamımızın bahası əvəzinə olar.

Məstavər: Mən razıyam, əgər vəzir pul verməsə?

Şah: O halda bizim qanımız sənə halaldır.

Məstavər fikrə gedir.

Şah (öz-özünə): İndi bütün ümidim vəzirin fərasətinədir. Yəqin keçəmi görüb, mənim xətadə olduğumu anlar.

Məstavər: Razıyam bu işə, amma gər...

Musiqi: Təsnif

Əgər görsəm yalan vardır sənin sözündə, dərvış,
Sən bil kim, əzab ilə kəsib çak eylərəm.

Musiqi

Mənəm Məstavər, ey dərvış, bunu əvvəlcə bil,
Mənə aldatmaq olmaz, bil, səni xak eylərəm.

Musiqi

Bütün Şiraz yiğilsa gər bunu bilməz ki, mən
Kəsib insanları ondan da xörək eylərəm.
A! (Kadensiya; tez gedir.)

Məhbuslar (təsnif):

Ağa dərvış, allah səndən razi olsun,
Bu dünyada dərdin, qəmin az olsun!
Həmə vəqtli hər bir karın saz olsun!

Şah: Xuda kərimdir, xuda!..

Pərdə

Dördüncü pərdə

Beşinci Şəkil

Şahın sarayında vaqe olur. Vəzir və beş nəfər əyan məclis qurubdurlar.
Müqəddimədən sonra pərdə qalxır.

Vəzir (çahargah): Tamam altı aydır ki, padşahdan bir xəbər yoxdur.

Musiqi

Çün nigaranam, çox pərişanam, çox da heyranam!

Musiqi

İkinci əyan: Dilim-ağzım qurusun, bəlkə padşahın başına...

Vəzir: Sus! Öylə söz demə, yoxsa camaat xəbərdar olsa haman dəm şuriş düşər.

Musiqi

Üçüncü əyan: Mənim fikrimcə, hər halda vəliəhdı paytaxta çağırmaq lazımdır, yoxsa sonra gec olar.

Dördüncü əyan: Məncə, heç bir şey lazım deyildir; inşaallah, padşah tezlik ilə gələr. Bu qədər iztirab əbəsdir;

İkinci əyan: Xeyr, əbəs deyildir!

Dördüncü əyan: Xeyr, əbəsdir!

Üçüncü əyan: Heç əbəs deyildir.

Beşinci əyan: Əbəsdir, əbəsdir!...

Birinci əyan: Mən çox nigaranam!

Beşinci əyan: Mən heç də nigaran deyiləm!

Dördüncü əyan: Mən də nigaran deyiləm!

İkinci əyan: Sənin üçün təvafüt yoxdur!

Beşinci əyan: Xeyr, sənin üçün təvafüt yoxdur!

Üçüncü əyan: Ağzının sözünü danış!

Birinci əyan: Əbləh taifə!

Beşinci əyan: Əbləh sənsən!

Dördüncü əyan: Sızsız əbləh taifə!

İkinci əyan: Sızsız!

Birinci əyan: Sızsız!

Beşinci əyan: Sənsən!

Dördüncü əyan: Sənsən!

Səs-küy düşür:

Vəzir: Sakit! Əhalidən əvvəl siz şuriş salırsınız. Səbr ediniz, görək bu işin çarəsi nədir. Binəva Xurşid günüx axşama qədər yaşı töküb ağlayır. Hər halda biz hələ bir neçə gün səbr edək, görək nə olur.

Musiqi. Nökər daxil olur.

Nökər: Xurşid banu izn istəyir!

Vəzir: Buyursun, buyursun!

Musiqi. Xurşid daxil olur.

Xurşid (müxalif):

Gün keçib, aylar dolandı, padşahim gəlmədi,
Atəşi-hicrə tənim yandı da, şahim gəlmədi,
Gözləməkdən yolunu qan ağlayır bu gözlərim,
Düşmən oldumu mənə bu xeyirxahım gəlmədi!

Qəlbimə düşmüdü əvvəl vahimə kim, bu səfər
Padşahın canına haşa yetirməzmi xətər!
Altı ay keçdi o gündən, gəlmədi heç bir xəbər,
Noldu ki, yarəb, mənim dadü pənahım gəlmədi.

Musiqi: təsnif başı

Vəzir və əyanlar (təsnif):

Xurşid nəyə lazım buncu cəfa; (2 dəfə)
Səbr et, bala, bala, sən cəzə-fəzə eyləmə! (2 dəfə)

Musiqi

Xurşid (mənsuriyyə):

Gecələr sabaha tək yatmam yataqda, ağlaram,
Ah edib, nalə qılıb, öz sinəmi mən dağlaram,
Sən tək gedərkən yalvarırdım, ey şahım, apar məni,
Ta xətər vaxtında qalxan eyliyim mən sinəmi

Vəzir (çahargah):

Ahü nalə fayda verməz, əbəsdir göz yaşı,
Hər işə tədbir lazımdır, gərək bu müşkülü

Həll üçün bir neçə gün səbr eyləyək.

Əyanlar: Şübhəsizdir ki, gərək səbr eyləyək!

Vəzir: Xurşid, sən get bir qədər istirahət elə. Qorxma sənin duan şahın üstündədir. (Xurşid gedir) Siz hər gün burada hazır olarsınız, hər halda ehtiyatı əldən buraxmaq olmaz, amma bu barədə camaat heç bir söz bilməsin. Əgər beş günə qədər şah gəldi, gəldi və ilə gəlməsə..

Nökər (daxil olur): Vəzir sağ olsun, bir nəfər Şirazdan gəlib sizi görmək istəyir.

Hamı: Aha!

Vəzir: Yeqin bu şəxsi padşah göndəribdir. İlahi sənə şükr! Siz gediniz o biri otaqda gözləyiniz.

Musiqi. Əyanlar çıxırlar, Məstavər daxil olur, qoltuğunda bükülü keçə var.

Vəzir (rast): Söylə görək mətləbin nədir?

Məstavər: Şiraz şəhərində bir dərviş bu keçəni toxuyub, sizin hüzurunuza göndəribdir.

Vəzir (kənara): Ah, şahın keçəsidir, mən tanıdım! (Ona). Xob, keçə qalsın burda, sən çıx get. (kənara) Gedim Xurşidə müjdə verim (gedir).

Məstavər (öz-özünə acıqla): Gedim? Bəs pul, bəs pul?

Təsnif

Aldatdı məni mühil dərviş,
Göndərdi məni sərayı şahə.
Pul vermədilər, pis oldu bu iş;
Sərf oldu bu qədər vəqt rahə,
Gör mən sənə neylərəm, a dərviş!
Durmam, gəlirəm sənə cəzaçün;
Gələcək sənə öylə sancaram niş,
Ta xalq tamam vəhşətə gəlsin!

Musiqi. Gedir

Musiqi. Vəzir və Xurşid banu bir tərəfdən, əyanlar dəxi o biri tərəfdən gəlir.

Vəzir (şikəsteyi-fars):

Müjdə olsun sənə, Xurşid, yarından xəbərim var.
Sağ səlamət o şəhinşah, yanından xəbərim var.
(Rasta enir)

Gör, budur, naməsidir padşahın, bu keçə,
Bunda çəkmiş, gəl-gəl etmiş, nişanından xəbər var.
Xurşid keçəni görçək ağlayır və keçəni öpür.

Xurşid: Bu gecə bir yuxu görmüşəm, sizə nəql eyləyim!

Hamı: Söylə, söylə (qulaq asırlar).

Musiqi

Xurşid

Gecə olcaq başlamışdım mən ahi, (musiqi)
Yuxu tutdu, gördüm onda mən şahi, (musiqi)
İtiribdir nə isə şahim rahi, (musiqi)
Məni görçək söylədi: gəl-gəl-gəl-gəl!
Xurşid, gəl, tez-tez gəl, hey!

Musiqi

Baxıb gördüm, şahım düşdü bir çahə (musiqi)
Belə baxdım, heyran qaldım dəstgahə (musiqi)
Yüyürüb tez çahə, baxdım mən şahə, (musiqi)
Məni görçək söylədi: gəl-gəl-gəl-gəl!
Xurşid, gəl, tez-tez gəl, hey!..

Musiqi

Dedi: Əl ver, Xurşid, məni azad et, (musiqi)
Köməyə çağır tez xalqı, fəryad et (musiqi)
Əlimi atdım, mən şahdan yapışdım, (musiqi)
Quyudan çıxcaq söylədi: gəl-gəl-gəl!
Xurşid, gəl, tez-tez gəl, hey!..
Hey gəl, Tez gəl-gəl!..

Musiqi

Vəzir (çahargah): Xeyir olsun, çox gözəl yuxudur.

Hamı: Xeyir olsun, çox xeyir olsun!

Xurşid: Fikrimə bir şey gəlir...

Vəzir: Nə var ki?

Xurşid: Bu keçəni göndərməkdə şahın fikri nə imiş?

Vəzir: Şübhəsizdir ki, özündən xəbər verir.

Xurşid: Yox-yox, mənim fikrimə başqa şey gəlir.

Hamı: Nə var ki?

Xurşid: Bəlkə padşah bir təhlükə içindədir və bu keçəni göndərməkdə bize xəbər verir.

Vəzir: Yox!.. (Fikir edir.) Amma ola bilər. Keçəni gətirən necə oldu?

Nökər: Çıxdı getdi!

Xurşid: Ah bu saat onu geri qaytarın!

Vəzir: Doğrudur, onu geri döndərmək lazımdır! Görək şah nərədədir!

Nökər gedir.

Birinci əyan: Xurşidin sözü mənim ağılıma batır.

İkinci əyan: Doğrudan da, şah təhlükədə ola bilər.

Üçüncü əyan: Nə eyləməli, əlac nədir?

Nökər (daxil olur): O adam Şiraza yola düşübdür. İstəsəniz dalınca gedək.

Xurşid: Yox-yox, vəzir qoşun götürüb, qarabaqara onun dalınca getməlidir.

Vəzir: Mən də o fikirdəyəm. Öylə isə vaxtı itirmək lazım deyildir. Gedək. (Bir əyana). Əmr et qoşun hazır olsun. Biz hamımız, Xurşid dəxi bizim ilə bərabər, o adamın dalınca yavaş-yavaş, qarabaqara gedək, görək o hara gedir; sözün doğrusu, onun sıfəti mənim xoşuma gəlmədi, cəllada bənzər bir adamdır.

Hamı: (bir yerdə-təsnif)

Yavaş-yavaş gedək görək bu şəxs kimdir nə nəçidir!

Şah Abbası nerdə görüb, bəlkə bu bir quldur, ya düzddürmü?

Musiqi

Allah göstərməsin, şahımda xətər olar. (2 dəfə)

Şah Abbassız, Şah Abbassız dövlət puç olar. (2 dəfə)

Yavaş-yavaş gedək görək bu şəxs kimdir və nəçidir!

Şah Abbası nerdə görüb, bəlkə bu bir quldur, və ya düzddür, al...?

Tez gedək. (Gedirlər).

Pərdə

İkinci Şəkil.

Yenə haman zirzəmidə vaqe olur. Məhbuslar və Şah Abbas bidamaq oturubdurlar. Müqəddimədən sonra pərdə qalxır.

Şah Abbas (kurd-şiraz):

Düşüb iraq yordan, oldum bələyi-hicrə düşcar!
Görüb o zülmü ki, aşiqlər üzrə yağdırır girdar.
Cəzavü tənbehə layiq olan şəxsə həbs bari-kiran,
Günah-cürmdən azad olana gör nədir bu rəftar?!

Sərayı-şahda məskun, bütün cahana amirkən,
Şəhin məkani bu zindan və amiri-xunxar.
Gecə yatıb da yuxumda görüm ol məhi-xurşidi,
Üzündə zülfə-pərişan, ahuzar edib ağlar.

Nədir elaci bu dərdin, ey xudayı-ləmyəzəli,
Tükətdi ömrümü zindan, yox oldu səbrü qərar.
Olarmı bir o gün allah ki, azad olam, yoxsa
Yazıb qəza mənə böylə bu zindanda qəbrü məzar.

Musiqi

Məhbuslar (təsnif):

Bizi burdan azad eylə, ey dərvış!
Bizi burdan azad eylə, ey dərvış!
Çağır allah fəryad eylə, ey dərvış!
Çağır allah fəryad eylə, ey dərvış!
Səni allah, imdad eylə, ey dərvış!
Səni allah, imdad eylə, ey dərvış!
Çağır allah fəryad eylə, ey dərvış!
Çağır allah fəryad eylə, ey dərvış!

Birinci məhbüs (şur): Allahın adı altında Şah Abbas bizim bu halımızı bilmiş ola idi; yəqin ki, ədalət-pənah bu zülmü kökündən rəf edərdi.

İkinci məhbüs: Ah, yaziq, bu saat Şah Abbas öz sarayında gözəl-göyçək hərəmləri ilə eyş-işrətə məşğuldur; bu cür nadidə zülm, yatsa da onun yuxusuna girməz.

Üçüncü məhbüs: Vallah, deyilər ki, Şah Abbas çox vaxt dərvış libası geyib, şəhərbəşəhər gəzir ki, bir yerdə rəiyyətə zülm görmüş olsa, haman dəm rəf etsin.

Dördüncü məhbüs: Doğrudur by söz, əmma, heyf ki, Şah Abbas zülmü yerin üstündə axtarır, altına girmir ki, biz yazıqları görsün.

Beşinci məhbəs: Ağa dərviş, bəlkə sən Şah Abbası görmüş olasan, çünki çox vəqt dərviş dərvişə düçar olar.

Şah: Mən heç vaxt ona düçar olmamışam!

Musiqi. Məhbuslar bikef olub, başlarını dizləri arasında gizlədirirlər.

Şah (simayı-şems):

Bunların bu sözleri yandırıldı, yaxdı canımı;
Zərbə vurdu başıma, etdi pərişan halımı.
(Ürəyindən tutur)
Sakit ol, ey qəlb, çırpınma alışmış sinədə,
Ya gərək azad edim mən bunları, ya kim töküm öz qanımı.

Musiqi

Gər vezirim yetməsə bu vərtədə imdadıma,
Mən özüm çarə qılıb, cəng eylərəm cəllad ilə;
Çağırıb allahı, nərə cəkib fəryad ilə,
Böylə göstərrəm hünər, layiq olar öz adıma.

Musiqi

Əldə heç bir yaraq, ya ki, silahım yox isə,
Gəlməyir bu zindan içrə heç bir ümidim bir kəsə;
Lakin ol haqqü ədalət məndədir, bunlar isə
Düşməni məğlub üçün, billah, yetər fəryadıma.

Musiqi. Məhbuslar qorxu ilə başlarını qalxızırlar.

Məhbuslar (qorxu ilə): Diyəsən gəlir... gəlir...

Bir-birlərinə qısırlar. Məstavər daxil olub, qeyz ilə əllərini qoynuna qoyub, şaha baxır.

Məstavər (acıqla):

Məni aldatdın, məni aldatdın,
Məni aldatdın, oh!... (Xəncərini çəkir).

Musiqi

İrəli dur!

Musiqi

İrəli dur!

Musiqi

Aldın möhlət, göndərdin şahın sarayına,
Aldatdın dərviş məni sən!

Öldürəm indi səni mən, öldürəm səni mən!
Məni aldatdın, məni aldatdın, məni aldatdın!
Ox!.. (Musiqi). İrəli dur! (Musiqi). İrəli dur!

Musiqi. İsteyir həmlə etsin, Şah əlini qabağa uzadır.
Şah (bayatı-Şiraz)
Sən bədəfkar və xəbis cəllad isən,
Qorxmuram səndən, buyur meydanə sən, a gəl!

Musiqi. Şah ilə Məstavər ötüşürlər. Şah onun xəncərini alıb, yerə atır. Məhbuslar qorxularından künçə qışılırlar. Məstavər cəld xəncərini yerdən götürüb, şahı vurmaq istərkən bu halda qapılar taybatay açılıb, Xurşid, vəzir, əyanlar və qoşun əhli içəri daxil olurlar və əhvalatı böylə gördükdə haman dəm Məstavəri tutub, qollarını bərk-bərk bağlayırlar. İş böylə ikən Şah Abbas ilə Xurşid qucaqlaşırlar.

Vəzir (rast, Məstavərə): Bədbəxt nakəs, sən kimin üstə əl qalxızırsan?
Bilmirsənmi ki, bu, padşahi-cahan Şah Abbas cənnətməkandır?!

Bu halda məhbuslar yerə yixilib, şahın ayağına sürünlərlər.

Qoşun (qışqırır): Yaşasın padşah!

Şah (məhbuslara): Durun və indi bilin ki, Şah Abbas yerin üstündəki zülmü axtarıb tapan kimi, yerin altındakı zülmü də tapa bilir.

Məhbuslar: Padşah!.. Padşah!.. (Deyib, ağlamaq onları boğur, ağlayırlar.)

Qoşun: Yaşasın padşah!..

Şah: Xurşid, doğrudan da, mən xoşbəxtəm ki, sənə düşər oldum və yenə xoşbəxtəm ki, sənin məğruranə sözlərini qəbul edib, sənət öyrəndim; bir sənət ki, məni və vətən övladını bir nadidə və naşidə züldən xilas eylədi. Görünür ki, mənim millətə olan məhəbbətim allaha xoş gəlibdir ki, səni mənə kömək göndəriblər. Bu gündən sonra belə sən, odunçunun qızı mən İran padşahına hərəmsən! Qoy valideynin fəxr etsin. Səni bütün hərəmlər içrə şahi-zənan etdim. Yaşasın Xurşid!..

Hamı: Yaşasın Xurşid Banu!..

Şah: Bu məluni(Məstavərə) aparıb, Şiraz əhlinin gözü qabağında dar ağacından asarsınız, qoy xunxar qatıl öz cəzasına çatsın!

Hamı: Yaşasın padşah, yaşasın padşah!..

Marş

Allah səni yenə şad edə, şahım! (2 dəfə)
Millət səni yenə yad edə, şahım! (2 dəfə)
Ey padşah, sən vətəni et (2 dəfə)
Yad, vətəni, şad vətəni, yad vətəni et! (2 dəfə)
Şah, çox yaşa vətənə sən!
Qənimətsən vətənə sən, qənimətsən!
Millətə sən qənimətsən!
Millətə sən qənimətsən!

Pərdə